

కృష్ణానగర్ అంటే- మద్రాస్ లో పాండీ బజార్ లా వుంటుంది.

కాబోయే చిరంజీవులూ-కాబోయే రాఘవేంద్రరావులూ-కాబోయే పరుచూరులు, వేటూరులూ..చాలామంది వుంటారక్కడ.

సాయిలేజ 'చిరంజీవం' త వాడు కావాలని కృష్ణానగర్ లో వెలిశాడు.

సాయిలేజ యాక్టివ్ గా అందర్ని కలుస్తున్నాడు-పలకరిస్తున్నాడు.

ఆ పూటకి టిఫిన్ ఎవడు పెడతాడా? 'టీ' ఎవరు పోయిస్తాడా అన్న ఆశతో-ఆకలి ప్రేరేపిస్తోంది.

మరింత ఉత్సాహంగా అందర్ని హోయ్ అంటూ పలకరించి - భాయ్ అంటూ కొగిలించుకుంటూ పేక్ హండ్లిస్తూ చిరంజీవి వద్దెనిమిదో తమ్ముడిలా పోకులు పోతున్నాడు.

నిజం చెప్పాలంటే ఈ ఉత్సాహం నటించడం సాయిలేజకి బాగా వచ్చు-అదొక్కటే దేవుడిచ్చిన వరం.

సినిమాల్లో నటిద్దామని ఈ వూరు వచ్చి పడిగాపులు పడుతున్నాడు. కాళ్ళకి బలపాలు కట్టుకుని అవి అరిగిపోయేలా తిరుగుతున్నాడు. కానీ ఒక్క...డైరెక్టర్ నా సాయిలేజ గ్లామర్ కి.. 'ఆహ్ ఓహో' అనట్లేదు..వేషం ఇవ్వట్లేదు.

ఒకళ్ళిద్దరు పెద్ద డైరెక్టర్లు పదే పదే వస్తోన్నందుకు పొమ్మంటూ చిరాకు పడి.. "బాబూ! నువ్వెప్పుడైనా మొహం అద్దంలో చూసుకున్నావా?" అని మొహమీదే అనేశారు.

"ఈ సినిమాలో అన్నీ చిన్న వేషాలే న్నెక్స్ పిక్చర్ లో వేషం పెద్దది ఇస్తా" నన్నాడు- అని నవ్వు మొహాన్ని పులుముకుని బైటకొచ్చి చెప్పాడు.

అందరికీ నిజం ఏమిటో తెలుసు-

ఆ విషయం వాళ్ళకి తెల్సినీ సాయిలేజకి తెల్సు.

నవ్వు నటించకపోతే... 'హోయ్-భాయ్' అనే వాళ్ళ దృష్టిలో లోకువై పోతాం- అని అతనికి అనుభవం నేర్చిన పాఠం.

టిఫిన్ సెంటర్ లోకి అడుగు పెట్టాడు మిత్రబృందంతో. జేబులో చెయ్యి పెట్టుకుంటే ఐదు రూపాయల కాయిన్, రెండు రూపాయల కాయిన్ చేతికి తగిలాయి.

కళ్ళు తిరిగాయి.

హోయ్ భాయ్ లు..ముగ్గురు ఎదురుగుండా కూచున్నారు. వాళ్ళూ తన లాంటి వాళ్ళే..పాపం వాళ్ళకి ఈ ఏడ్రూపాయలూ ఉండవ్!

సస్టైయర్ రాగానే 'ఓూ బై ఫోర్ ఛాయ్' అన్నాడు సాయిలేజ-

"ఏం గురూ...బన్నూ..బ్రెడ్డు..కనీసం బిస్కెట్లు కూడా ఇప్పించవా ఏంటి?" అన్నాడు కాబోయే మహా దర్శకుడు.

"ఇవ్వాలగురువారం..నేను 'టీ' తప్ప ఏమీ తాగను, ఇప్పించను" సాయి

అనగనగా ఒక కథ

జ్ఞం

సినితేజం

తేజ సాయిబాబాని అడ్డెట్టుకుని బతికిపోయాడు. పక్క టేబుల్ నుంచి ఆ పక్క టేబుల్ మీదికి ఆఖరికి వీళ్ళ టేబుల్ మీదికి వచ్చిన న్యూస్ పేపరులో సినిమా వార్తలు ఆ హోటల్ లో టీ తాగే వాళ్లందరికీ ముఖ్యవార్తలు.

ఎవరెప్పుడు ఏ సినిమా ప్రారంభిస్తున్నారో- ఏ స్టూడియోలో షూటింగ్ జరుగుతుందో- అక్కడికి పరుగెత్తాల్సిన నటీనటులు అందరూ-

సాయిలేజకి తెల్సు- పెళ్లి మండపంలో విందులు అయ్యాక పడేసే విస్తరాకులు ఎక్కడుంటాయో వెతుక్కునే కుక్కల బతుక్కీ..తమ లాంటి వారికి తేడా లేదనీ..మనస్సు చాలాసార్లు వెనక్కి లాగుతోంది. కానీ రేపో నేడో తానో గ్రేట్

హీరో అవుతానని, తన టాలెంట్ అలాంటిదనీ నమ్మకం బలంగా ఉండటం వల్ల చాలుగా తన భుజాలు తానే తట్టుకుని పాత సినిమాల్లో డైలాగ్స్ వపు జెప్పి.. 'శభాష్' అనిపించుకుని, అలా అన్న 'హోయ్..భాయ్' లకు, టీలూ టిఫిన్లూ గట్లా పోయించేస్తాడు. పక్క టేబుల్ నుంచి ప్రదక్షణమయి వస్తున్న పేపరు రాగానే అందరూ లాక్కున్నారు.

ఓ పేజీ తనకీ దొరికింది.

అది సినిమా పేజీ కాదు.

'సరేలే! వాళ్ళు చదివేదాకా..ఇదే తిరగేద్దాం' అనుకుని పేపరు చూడ్డం మొదలెట్టాడు సాయిలేజ.

ఆశ్చర్యం..తన ఫోటో పేపర్లో

వచ్చింది.

ఏమిటి..? నా ఫోటో దీంట్లోకెలా వచ్చింది- అని ఆలోచించే వ్యవధి లేదతనికి.

గబగబా ఆ ప్రకటన చదివాడు. 'విన్నపం' అని హెడ్డింగ్.. "ఏవండీ మీరు ఎక్కడున్నా సినిమా వార్తల కోసమయినా పేపరు చూస్తారని నాకు తెల్సు- మీరు గొప్పనలుడైతే ఎలాగా మాతో గడిపే టైముండదు. ఈలోగా ఇంటికి రండి. అబ్బాయికి కొడుకు పుట్టాడు. అచ్చం మీ పోలికే..మనవణ్ణి చూడ్డానైనా రండి..మీ కోసం ఎదురుచూస్తున్న మీ శ్రీమతి లక్ష్మి"

నాకు ముప్పైయ్యేళ్ళే అంటూ హోయ్ భాయిల్తో చెప్పుకొస్తున్న సాయిలేజకి ముచ్చెమట్లు పోశాయి. ఆ వార్త చదవగానే-

పనివున్నట్లు మంచినీళ్ళ గ్లాసు తొణికించి- ఆ పేపరు మీద వాలకబోశాడు.

ఆ పేపర్ని ఉండచుట్టి బయట పడేశాడు కానీ...వయసుని తగ్గించలేడు.

ఒకళ్ళిద్దరు తెల్సున్న వాళ్ళు కనిపిస్తే వాళ్ళ పేపరు చూసుంటారేమోనని మొహం చాటేశాడు.

అర్జంటుగా ఓ తెల్సున్న వాళ్ళ దగ్గరకెళ్ళి ఐదొందలు అప్పుచేసి, పెళ్ళానికి ఫోను చేసి చడామడా తిట్టాడు.

"చాలా డబ్బులైపోతున్నాయి. మీ తిట్లు దండకం ఆపి, కాసిన్ని డబ్బులు మిగిల్చి-కాకినాడకి టిక్కెట్టు కొనుక్కుని తగలడండి" అంది భార్య.

టప్పున ఫోను పెట్టేశాడు.

కాకినాడ కెళ్ళాలని కాదు- ఈ కాసిన్ని పైసలుంటే ఎవరో ప్రొడక్షన్ మేనే

జరికి బిర్యానీ తినిపించి వేషం అడగొచ్చుని.

తనకి బ్రెడ్ లేకపోయినా పర్వాలేదుగానీ..కాస్తో కూస్తో పలుకుబడి వున్న వాళ్ళకి బిర్యానీలూ..బీర్లూ నైవేద్యం పెడితే ఓ వేషం దొరకచ్చు- అదీ ఆశ-

నెల్లాళ్ళు ఇంటికి దూరంగా ఉండి..ఒక్కసారైనా కెమెరా ముందు నిలబడకపోతే...ఇంటికెళ్ళినా ఇంత కూడా గౌరవం దక్కదు.

ఓ ప్రాడక్షన్ మేనేజర్ను పట్టాడు సాయి తేజా...అనుకున్నట్టుగా తీర్థప్రసాదాలకి రెండొందలు ఖర్చుపెట్టాడు.

బ్రేవ్ మని త్రేన్చిన ప్రాడక్షన్ మేనేజర్ "నీకు జూనియర్ ఆర్టిస్టు కార్డుందా?" అని కిక్కులో ఎకసెక్యూలా డాడు.

సాయితేజా కళ్ళు ఉప్పులేరులా పొంగిపోయాయి.

ఒక ఫ్రెండుతో కలిపి తీసుకున్న రూంకెళ్ళి బావురు మని ఏడ్చాడు.

తన వ్యధకి ముగింపులా ఇంటి ఓనర్‌చ్చి తలుపు తట్టాడు.

గుండె గుభెల్లుమంది సాయితేజకి.. 'ముసలాడు అద్దెకోసం వచ్చాడేమో'నని కంగారుపడ్డాడు.

రూం పార్ట్నర్‌గానున్న సంతోష్ నా చొక్కాలు రెండు పట్టుకుని పారిపోయాడు.

"బాబూ! సాయితేజా"

"గుడ్ ఈవెనింగ్ సార్"

"నీతో చిన్న పని పడిందయ్యా!"

అద్దెకని చెప్పిచావొచ్చుగా అనుకున్నాడు- నీళ్ళు నములుతున్న సాయితేజతో.

"నేను అర్జంటుగా సామర్లకోటకు వెళ్ళాలి-రెండ్రో జుల్లో తిరిగొచ్చేద్దాం-నాకు తోడొస్తావా?"

"నేనా! సామర్లకోటకా! నాకు చాలా షూటింగ్లు న్నాయి. ఇవ్వాల రేపట్లో రెండు కంపెనీలు నాకు 'కీ'రోలు ఇస్తామన్నారు. కానీ మీకోసం వస్తాను. కానీ..నాకింకా ఇంటి దగ్గర్నుంచి మనియార్డరు రాలేదు. మీతో వ...చ్చి! మళ్ళీ తిరిగొచ్చి..మీ అద్దె కట్టి..ఇవన్నీ..కొంచెం ప్రాబ్లమ్" ఫోజు కొట్టాడు సాయితేజ.

నిజం తనకి తెలుసు.

అబద్ధం ఆడటం..నటిస్తూ గొప్పలు చెప్పడం..వీటన్నిటి వల్లే..తనకి నలుడవుతానన్న తహతహ బయల్పడింది.

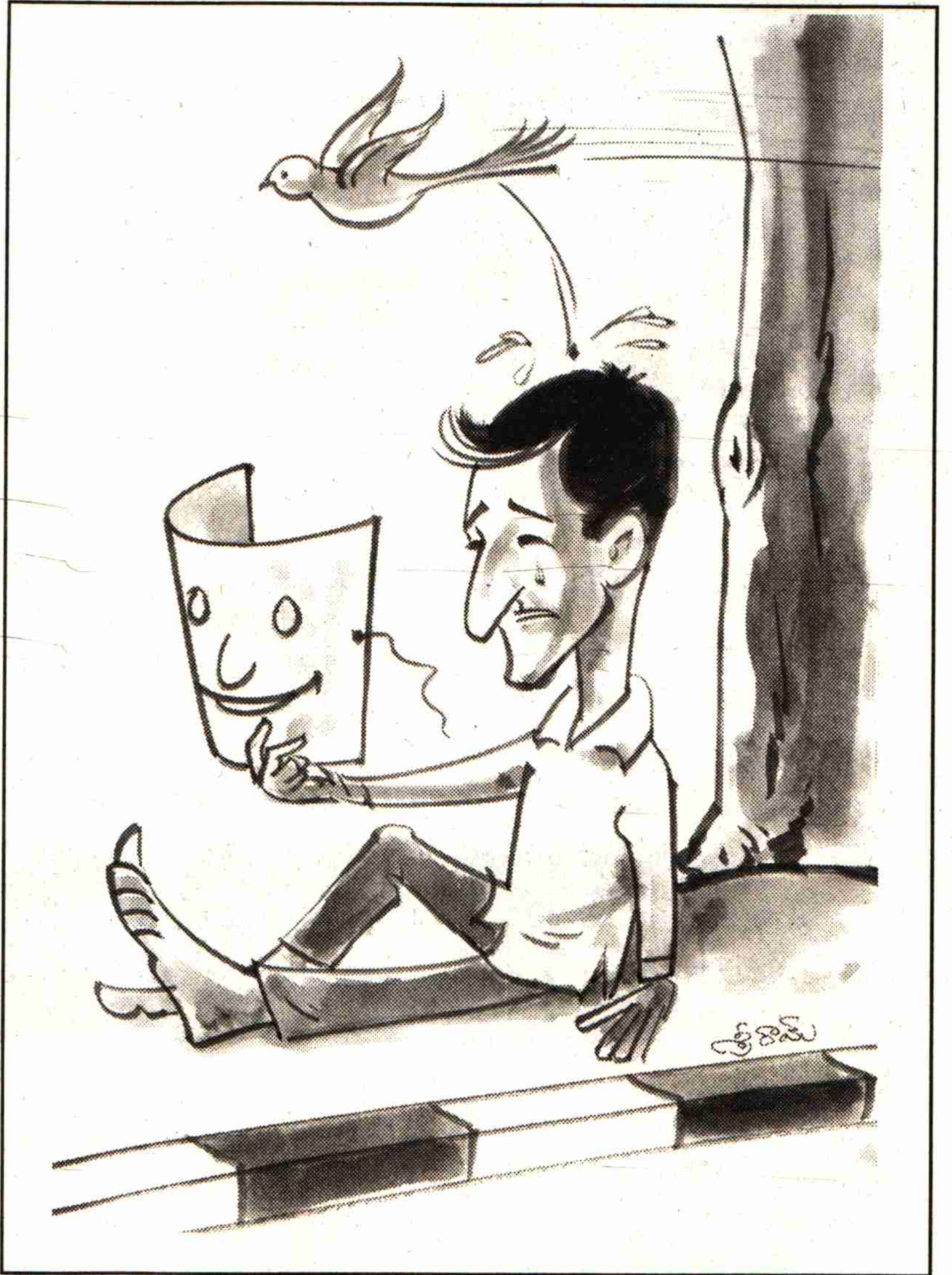
ఫ్రెండ్లందరూ..తన డైలాగ్ మాడ్యులేషన్ విని- 'ఆహా ఓహో' అని..నిక్షేపంలాంటి ఉద్యోగాన్ని ఒదులుకొమ్మని రెచ్చగొట్టారు.

రెండేళ్ళబట్టి ఇండస్ట్రీ చుట్టూ ప్రదక్షిణం-ఈ మధ్యలో ఒకట్రెండు సీరియల్స్లోనో..విడుదలకు నోచుకోని సినిమాలోనో గ్రూప్‌లో రంగేసుకున్నాడు.

నిజానికి..కెమెరా ముందుకు వెళ్ళినప్పుడు వేసుకున్న రంగు కన్నా..వేషాల కోసం తిరిగొప్పుడు వేసుకున్న రంగులే ఎక్కువ.

ఎంత కోటింగ్ కొడితే తాత వయసువాడు-కొడుకు వయసుకు రాగలడు?

"ఏవయ్యా! స్లీజ్..నేనొక్కణ్ణి వెళ్ళలేను-నీకు తెలుసుకదా!" ఇంటి

ఓనరు మళ్ళీ బతిమాలాడు.

"ఒకే సార్! మీకోసం వస్తున్నాను" అన్నాడు సాయితేజ. కనీసం అద్దె ప్రెజర్ తగ్గుతుందన్న ఆశతో-

సామర్లకోట వరకు వెళ్ళి-కాకినాడ వెళ్ళకుండా-మనవణ్ణి చూడకుండా వచ్చేయ్యగలడా? వెళ్ళి పెళ్ళాం పర్మిషన్తో వెనక్కి తిరిగి రాగలడా?

అస్తవ్యస్త పరిస్థితిలో..హాస్ ఓనర్ నుంచి డబ్బులు తీసుకుని టికెట్ కోసం బయల్దేరబోయాడు.

"నీ వేషాలు పాడు చేసుకున్నందుకూ..నాకు తోడు వస్తున్నందుకు..ఈ నెల ఇంటద్దె కట్టక్కర్లేదయ్యా" అని ఓనర్ అనగానే దేవుడున్నాడనిపించి-బట్టలు సర్దుకునే నెపంతో..ఫ్రెమ్ అవుట్ అయిపోయాడు.

ఇప్పుడు సాయితేజ...సామర్లకోటలోనే హాస్ ఓనర్‌కు సేవ చేస్తాడా?

ఆ రెండ్రోజుల్లో కాకినాడ వెళ్ళి భార్యనీ...మనవణ్ణి చూస్తాడా? జవాబు..బట్టలు మడత పెట్టే వంకతో, మొహానికి హత్తుకున్న చొక్కాకి తెలుసు.

ఆ బట్టల చాలున పొంగుతున్న కన్నీళ్ళకు తెలుసు.

